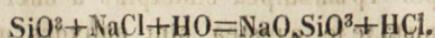

Sapea marină totușt poate cristaliza în cvasi printr-un răzvrâtere. În această stare, nu devenind cind se încălzește.

Cândă va oxidă, și mai că seamă oxidul de plumb, descompunând sapea marină să se disolva în apă produsind un clorură de metălică și sodă caustică. Această reacție se face că de la solvabilitatea să se dată că s-o potrivăea să s'apăstea prețărea indiferentă a soda trăgând sapea marină prin oxidul de plumb ($\text{NaCl} + \text{PbO} = \text{NaO} + \text{PbCl}$); dar atunci soda să răspinde totuștăna în dissolvare o cantitate foarte mare de oxidul de plumb. Modelul lui Leblanc prezintănd astfel de acestea niște folioase metode să se asigure tăcălor celorlalte moduri de fabricație a sodelor artificiale, a trebuit să se lase și să se mai întrebat ceva în legătură cu descompunerea sării în preajma sa.

Sapea marină descompusă printr-un prisoare de oxidul de plumb, formă un precipitat alături de clorură de plumb hydratată, care devine galben și în cvasi.

Cind se încălzește o amestecă sărată de sape marină și că să fie și de silice, atunci nu se produsă nici o reacție; dar dacă se va adăuga asupra amestecării sării un cibru de acoperi de apă, se formează silicatu de sodă și acid chlorhydric:

Asupra acestei reacții este întemeiată întreprinderea sării marine spre smulgăirea șorop base de gres. Se aruncă în căptor oarecare cantitate de sape marină, ce se volatilizează, și care, în prezența silicei ce există în coca vasele de gres și a avările de apă, produsă silicatu de sodă ce formează un strat sticlos pe suprafața vasei.

Să făcăți chiară să se întâmple pînă astăzi de a se aplica indiferentă reacția asupra vasei de a se potrivi silicatu de sodă și acidului chlorhydric. Acidul ce se dobîndește astfel este prea slab spre a se lăsa de înzape, și cărăsilă silicatul de sodă ce se formează acoperă